

ÇIĞŞAR KÖYÜ

Yıl 1967. Haziranında Mersin İlk Öğretmen okulundan mezun oldum. Bize okulda verilen eğitim gereği Türk Bayrağının dalgalandığı her yerde özverili çalışmak vardı. Her olumsuzluk çözümlenmeli, her zorluğun üstesinden gelinmeliydi.

Benim ilk görev yerim Andırın Çığşar Köyü idi. Köye vardığımda herhangi bir okul binası lojmanı yoktu. Bir okul olabilecek yer bulmam gerekiyordu. Devlet öğretmeni gönderiyor, okul bulmasını veya oraya okul yaptırmasını da istiyordu. Bende köyde kahve olarak kullanılan ve boş olan tahta barakayı onardım ve sıraları koydum. Ancak Çığşar kışın çok soğuk olduğu için burada eğitim yapmak imkânsızdı.

Bir ay kadar burada ders yaptım. Sonra köylünün çoğunluğu Kadirliye göç ettiği için camide cemaat kalmamıştı. Okulu camiye taşıdım. Ancak cami büyük olduğu için kışın burayı ısıtmak çok zordu. Sonra Yüksel Çığşar Kadirliye göç ettiğinden evini okul olarak kullanmam için bana verdi. Alt katta bulunan salon sınıf olarak kullanmaya uygundu. Ancak pencerelerinde çerçeve de yoktu.

Bende uzakta bulunan ve kullanılmayan orman müdürlüğüne ait bir lojman vardı. İzin olarak onun pencere çerçevelerini ve çamlarını söktüm. Çerçeveleri keserek bu salonun pencerelerine yerleştirdim. Camlarını da taktım. Sınıf haline getirdim. İkinci katta bulunan bir odayı da kendime kalacak bir yer olarak ayarladım. Eğitim ve öğretime burada iki yıl devam ettim. Benden sonra okul yapılınca kadar burada eğitime devam edilmiştir.

Çığşar Köyünün Andırına uzaklığı 30 km kadardır. Yaya olarak 7-8 saatte Andırına ulaşılır. O dönemde kar çok yağdığı için yollar kapanır. Yaya olarak gidilebilirdi. Yollar açık olursa Çokak Köyüne bir araba gidebilirdi.

Yurt dışına ihraç edilmektedir. Kalitesi yüksektir. Çığşarın batı kısmında savrun suyunun gözü bulunur. Buranın adı da savrun gözüdür. Önemli bir mesire yeridir. 1974'lü yıllara kadar kışın burada bazı aileler kalırdı. Kış ihtiyaçları yazdan alınır, kışın ulaşım adeta dururdu. Ancak bu yıllarda kışın hiç kimse kalmıyor köy tamamen boşalıyor, okul yoktur.

Baharla beraber halk bahçelerine bakmak için köye dönerler. Yazın çok güzel bir yayla olduğu için nüfus biraz yoğunlaşır. Kış aylarında köyün muhtarı dahi Kadirlide oturur. Halkın kültür seviyesi yüksektir. Okuyan nüfus fazladır.

Çığşar halkının çoğunluğu Malatya'nın Hekimhan ilçesinden buraya gelerek yerleşmedir.

Andırının kuzeyinde bulunur. Andırına uzaklığı 32 km'dir. Köy merkezine kadar yol asfalttır. Etrafı dağlarla çevrili bir vadi durumundadır. Çokak mahallesinden sonra virajlı ve dik yollarla başıkeşik tepesine ulaşılır. Tekrar virajlı yollarda vadiye inilir. Yüksekliği 1500 metredir. Andırının en güzel yaylasıdır. Kış aylarında eskiden çok kar yağardı. Son yıllarda biraz azaldı yinede Andırının en çok kar yağın mahallesidir. 1970 yıllarda halk vadi içerisindeki küçük

ovalarda elma yetiştirmeye başladı. Ancak elmanın fazla para etmemesi nedeniyle ağaçlar kesilerek yerine kiraz ağaçları dikildi. Bugün halkın en önemli gelir kaynağı haline geldi.

Karda yürümek için ayağı takılan karda yürüme aracı (hedik) vardı. Andırına gitmek gerektiğinde bu araçtan faydalanırdım. Dönüşümde Çokaktan Mehmet Çeriyi yanıma yoldaş alırdım. Mart ayında Mehmet Çerçi ile giderken karın çok olması nedeniyle geç kaldım. Hava karardı uzaktan kurt sesleri gelmeye başladı. Ben hızlı yürümeye çalışıyordum ancak Mehmet hızlı yürüyemiyordu. O kadar korkmuştum ki hayatımın sona erebileceğini düşünmüştüm.

Nihayet köye girmek kısmet oldu. İlk evin kapısını aldım. Evin hanımı Suret Hanım kapıyı açtı. Osman hoca bu saatte gelinir mi kurt sesleri geliyor, seni Allah korumuş dedi. Bundan sonra bu yolda hiç geç kalmadım.

İşte ideal öğretmenlik böyle idi. Dersleri aksatmamak için böyle tehlikeli durumlarla karşılaşabiliyordu.

Bu anımı 16. Mart Osmanlı Devletinde ilk öğretmen okullarının açılış günü töreninde anlattım. Törende eğitim fakültesi dekanı, dekan yardımcısı, öğrenciler, il milli eğitim müdürü ve vali muavini de vardı. Vali muavini öğrencilere böyle öğretmenler yetiştiriliyordu. Bu size örnek olsun dedi.

Daha sonraları Çığşara çok gittim. Ne ben, ne Çığşarlılar o yılları unutamadık.